

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 317/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť P. H., K., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 404/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. H. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2008 doručená sťažnosť P. H., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 404/2005.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Dňa 12. 7. 2005 bola proti sťažovateľovi podaná žaloba žalobcu O., a. s. o 26.849.- Sk. Okresný súd vydal 28. 7. 2005 platobný rozkaz, proti ktorému podal sťažovateľ odpor s odôvodnením zo dňa 12. 8. 2005. Dňa 28. 9. 2005 sťažovateľ požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorej žiadosti okresný súd nevyhovel a oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Odvolací Krajský súd v Košiciach na odvolanie sťažovateľa zmenil uznesenie okresného súdu tak, že oslobodenie od súdnych poplatkov sťažovateľovi priznal. Potom bolo nariadené vo veci len jedno pojednávanie za 3 roky súdneho konania, ktoré bolo odročené na neurčito pretože dňa 23. 6. 2008 sťažovateľ náhle onemocnel, preto sa nemohol zúčastniť pojednávania, ale žiadal aby sa pojednávanie uskutočnilo o mesiac a nie skoro o 3 mesiace ako sa to stalo, nakoľko začiatkom mesiaca september mal v úmysle odísť do cudziny za prácou, čím.

Na základe uvedeného sťažovateľ má za to, že pomalým, v rozpore s ust. § 6, § 100 O. s. p., postupom okresného súdu je porušované jeho právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené mu čl. 48 ods. 1 Ústavy SR ako aj právo na prejednanie veci v primeranej povahe veci lehote, zaručené mu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ak súdne konanie trvá na I. stupni už viac ako 3 roky a nie je právoplatne ukončené.“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod 41 Ro/340/2005 a v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 404/2005 porušil základné právo P. H., na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov zaručené mu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie jeho veci v primeranej lehote zaručené mu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd .

Okresnému súdu Košice II prikazuje konať vo veci 43 C 404/2005 bez zbytočných prieťahov a čo najrýchlejšie.

P. H. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 30.000.- Sk, ktoré mu je povinný Okresný súd Košice II vyplatiť v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Košice II je povinný vyplatiť P. H. 6.734 - Sk, do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokátky JUDr. D. S.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ využil na ochranu svojich ústavných práv prostriedok nápravy, ktorý mu poskytuje ustanovenie § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a 11. júla 2008 doručil sťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu.

Predseda okresného súdu na sťažnosť reagoval listom sp. zn. Spr. 80/2008 zo 14. júla 2008, ktorým sťažovateľovi oznámil, že jeho sťažnosť nie je dôvodná. Uviedol, že:

„Odročenie pojednávania zo dňa 23. 6. 2008 na deň 8. 9. 2008 nemožno považovať za prietah v konaní. Z obsahu spisu navyše vyplýva, že k svojej žiadosti o odročenie pojednávania ste nepredložili doklad o svojej práceneschopnosti na deň, na ktorý bol vytýčený termín pojednávania.“

Ústavný súd hodnotí sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní doručenu okresnému súdu 11. júla 2008 ako sťažnosť formálnu, keď v priebehu mesiaca bez toho, aby umožnil súdu nápravu, podal sťažnosť ústavnému súdu.

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že formálne uplatnenie sťažnosti na prietahy v konaní na orgáne štátnej správy súdov ústavný súd štandardne považuje za dôvod na odmietnutie sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 306/04 a iné).

Rovnaký záver zaujal ústavný súd aj k sťažovateľom tvrdenému porušeniu práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, pretože v obsahu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2008